

AM

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0883

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 7.7.2016

podpis: Filipov L.

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Čj. VS-60/835.3/2-2015

V Praze dne 16.6.2016

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky, kterou prostřednictvím svých zákonných zástupců – otce a matky trvale bytem v podal vietnamský státní občan, , nar. d - CR, bytem tamtéž, podle § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky),

takto:

žádosti výše jmenovaného nezletilého o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Na základě žádosti rodičů (zákonní zástupci) bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky jejich nezletilému synovi (dále jen „žadatel“). Žádost byla podána dne 8.12. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje, doručena Ministerstvu vnitra (rozhodující správní orgán) byla dne 7.1. 2015.

Ministerstvo vnitra zákonné zástupce dopisem ze dne 7.1. 2015 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že dne 8.12. 2014 bylo podle ustanovení § 44 správního řádu zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství ČR žadateli. Současně byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Zákonní zástupci těchto svých práv nevyužili.

V průběhu správního řízení vyšly najevo pro rozhodnutí ve věci podstatné, následně uvedené skutečnosti.

Žadatel se narodil dne 8.8. 2010 na území ČR (ve Stodu) z manželství vietnamských státních občanů. Narozením tak po rodičích nabyt vietnamské státní

občanství. Zákonní zástupci odůvodnili žádost o udělení státního občanství ČR pro svého syna tím, že se narodil na území České republiky, navštěvuje zde mateřskou školkou, Českou republiku považuje za svůj domov, má zde celou rodinu a není předpoklad, že by se vrátil do Vietnamu. Z téměř stejných důvodů současně podali žádost o udělení státního občanství ČR pro svého druhého syna, staršího bratra žadatele, která je posuzována souběžně v rámci jiného samostatného správního řízení. Zároveň zákonní zástupci v žádosti uvedli, že sami o udělení státního občanství ČR nežadají z důvodu, že nedisponují potřebným osvědčením o znalosti českého jazyka.

Pokud jde o zákonné předpoklady pro kladné vyřízení žádosti o udělení státního občanství České republiky, správní orgán konstatuje, že na žadatele se nevztahuje prokázání splnění podmínek, výslovně uvedených v § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky (dále jen „zákon o občanství“), neboť ke dni podání žádosti nedosahoval věku patnácti let. Stejně tak z důvodu nedostatku věku neprokazuje splnění podmínky stanovené v § 14 odst.7 daného zákona (danou podmínku nemusí splnit žadatel, ke dni podání žádosti mladší osmnácti let).

Protože se žadatel v České republice zdržuje od svého narození, tedy po dobu delší dva a půl roku, splňuje podmínku, stanovenou k udělení státního občanství České republiky v § 14 odst.2 zákona o občanství.

Z dokumentů vydaných příslušným finančním a celním úřadem, zdravotní pojišťovnou a dále ze stanoviska odboru azylové a migrační politiky MV vyplynulo, že žadatel splňuje rovněž podmínku stanovenou v § 14 odst.6 zákona o občanství. Dále bylo ověřeno, že žadatel výrazným způsobem nezatěžoval a nezatěžuje státní sociální systém, neboť je materiálně zajištěn svým zákonným zástupcem, čímž splňuje i podmínku, uvedenou v § 14 odst. 8 tohoto zákona.

Ve správním řízení však bylo zjištěno, že žadatel vzhledem ke svému věku nespĺňuje podmínku uvedenou v § 14 odst. 1 zákona o občanství, neboť má v ČR povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti čtyři roky a čtyři měsíce, nikoliv požadovaných pět let. Uvedená podmínka by mu mohla být prominuta s odkazem na ust. § 15 odst.1 písm. a) a g) zákona o občanství, když má v ČR trvalý pobyt povolen, narodil se na jejím území a ke dni podání žádosti nedosahoval (ani dosud nedosahuje) věku osmnácti let.

Stran celkového posouzení žádosti Ministerstvo vnitra uvádí, že podle ust. § 13 odst.1 zákona o občanství může (nikoliv musí) státní občanství ČR udělit žadateli, který je integrován do české společnosti, a to zejména z hlediska rodinného, pracovního nebo sociálního, a současně splňuje podmínky stanovené v § 14 tohoto zákona. Je tedy zřejmé, že samotné splnění výše uvedených podmínek, což není žadatelův případ, když jednu z těchto podmínek nespĺňuje, není jediným předpokladem pro kladné vyřízení žádosti o udělení státního občanství ČR, tomu kterému žadateli, nýbrž je nezbytné zvažovat i jeho celkový stupeň integrace v české společnosti.

V této souvislosti zastává rozhodující správní orgán názor, že žadatel, krom toho, že nespĺňuje jednu ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství ČR, není v ČR z hlediska rodinného z hlediska rodinného (žádné vazby na občany ČR)

integrován. Jeho rodiče, na kterých je dosud plně existenčně, citově a materiálně závislý, jsou státními občany Vietnamu, kteří o státní občanství České republiky nežádají, přičemž z jejich vyjádření lze usuzovat, že o udělení tohoto státního občanství v dohledné době ani žádat nehodlají. Pracovní integrace žadatele vzhledem k jeho věku a postavení nepřipadá do úvahy, posoudit pak z téhož důvodu zatím není možno stupeň jeho integrace sociální. Za těchto okolností správní orgán nevyužil u žadatele možnosti prominout mu nesplnění podmínky, uvedené v § 14 odst.1 zákona o občanství.

Za dané situace, kdy žadatel, jak výše uvedeno, nesplňuje jednu ze zákonem stanovených podmínek a není v ČR zatím integrován, se Ministerstvu vnitra rozhodlo české státní občanství žadateli nyní neudělit, když, jak je dokonce výslovně uvedeno v § 12 zákona o občanství, na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. To ve svém důsledku znamená, že rozhodující správní orgán tak žadateli o státní občanství nemusí vyhovět, i kdyby splňoval všechny zákonné předpoklady resp. podmínky. Tím spíše pak nemusí být vyhověno tomu žadateli, který některý z těchto předpokladů (podmínek) nesplňuje. Navíc je třeba zdůraznit, že status trvalého rezidenta na území ČR nezletilému žadateli garantuje de facto veškerá práva, resp. potřebné výhody a pro něj důležité životní jistoty (zejména českým státem hrazené zdravotní pojištění, právo na bezplatnou zdravotní péči a vzdělání, sociální zabezpečení), které se neliší od těch, které mají v jeho věku čeští státní občané.

Za všech ve správním řízení zjištěných a výše popsaných skutečností tak bylo o žádosti o udělení státního občanství České republiky rozhodnuto způsobem, uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
vrchší ministerský rada